

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce V.V., zastoupeného JUDr. Vlastou Dohnalovou, advokátkou, se sídlem Sokolov, Petra Bezruče 598/5, proti žalovanému Krajskému úřadu Karlovarského kraje, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. listopadu 2013 č.j. 3847/DS/13-3,**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Napadené rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutím Krajský úřad Karlovarského kraje zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru dopravy o zamítnutí námitek řidiče. Tímto rozhodnutím podle § 123f odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb. o silničním provozu správní orgán I. stupně zamítl jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu, kterým bylo ke dni 23.6.2010 dosaženo 12 bodů v registru řidičů a provedený záznam

potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně poukázal na celkem 11 přestupkových jednání, ke kterým náležel rovněž přestupek, kterého se žalobce dopustil dne 23.6.2010 porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) zák. o silničním provozu, když nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pasem, pro který mu byly připsány 2 body, čímž bylo dosaženo hranice 12 bodů v registru řidičů. Správní orgán shledal, že v konečném součtu zaznamenaných bodů, dosáhl žalobce celkem 18 bodů, nicméně podle § 123c odst. 1 zák. o silničním provozu, byl zaznamenán dosažený počet bodů pouze do celkového součtu 12 bodů. Dne 15.7.2010 žalobce podal námitky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů a uváděl, že přestupek podle § 6 odst. 1 písm. a) zák. o silničním provozu ze dne 23.6.2010 nespáchal a že porušil jiné ust. zákona o silničním provozu, neboť neměl vyhovující lékárníčku. Současně s podanými námitkami žalobce využil svého práva a požádal o přezkumné řízení a o obnovu řízení u Policie ČR, která vedla řízení o předmětném přestupku a požádal o přerušení řízení o námitkách, které bylo vedeno před správním orgánem I. stupně. Dne 23.8.2010 také řízení o námitkách bylo správním orgánem poprvé přerušeno. Správní orgán I. stupně dále uváděl, že v přezkumném řízení nebylo žalobci vyhověno a proto správní orgán žalobci oznámil dne 29.8.2013 ukončení shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí a vyzval žalobce k seznámení se spisovou dokumentací. V rámci svého vyjádření doručenému správnímu orgánu dne 3.9. 2013 žalobce nově vznesl námitky proti všem ostatním provedeným záznamům přestupku v registru řidičů, které nebyly předmětem námitek původních, tedy vůči všem ostatním, vyjma přestupku ze dne 23.6.2010, kterým bylo dosaženo hranice 12 bodů. U všech těchto záznamů, žalobce uváděl, že přestupku se nedopustil, pokutu neuhradil a nedal souhlas s vyřízením těchto přestupků v blokovém řízení. Správní orgán konstatoval, že si nevyžádal další podklady k prokázání přestupkového jednání žalobce, neboť žalobce svá tvrzení, že si není vědom spáchání předmětných přestupků, nepodložil navrženými důkazy.

O odvolání vůči rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, ve kterém zamítnutí odvolání žalobce a potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně odůvodnil následujícími skutečnostmi. Především správním orgánem I. stupně bylo vedeno řízení na základě námitek žalobce ve věci provedeného záznamu o dosažení 12 bodů v rámci bodového hodnocení řidičů, kterou odůvodňoval tím, že nesouhlasil s klasifikací přestupku a tvrdil, že byl pokutován za nevyhovující lékárníčku, nikoliv za nepřipoutání se při jízdě bezpečnostním pasem. Žalovaný uváděl, že současně s podáním námitek žalobce požádal o přerušení řízení do skončení přezkumného řízení týkajícího se sporného přestupku ze dne 23.6.2010 řešeného v blokovém řízení Policií ČR. Důvody pro vedení přezkumného řízení příslušný správní orgán neshledal. V řízení o námitkách žalobce došlo podle žalovaného k opakovanému přerušování řízení, které bylo nedůvodné. Žalobce se přitom dne 16.7.2010 výslovně ohradil pouze proti poslednímu záznamu 2 bodů, které mu byly připsány za spáchání dopravního přestupku, kterého se dopustil 23.6.2010. Pokud žalobce v důsledku takto vznesených námitek nebyl úspěšný, a vznesl další návrhy na doložení a přezkoumání všech ostatních pokutových bloků za přestupky spáchané od 19.2.2007 až do 17.6.2012, což je včetně doby, kdy další provedené záznamy přesahovaly hranici 12 bodů v registru řidičů, byly tyto další námitky nedůvodné. Ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů přihlíží správní orgán pouze tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které odvolatel nemohl uplatnit dříve. Žalobce byl přitom opakovaně před vydáním

rozhodnutí správního orgánu I. stupně seznámen s podklady pro rozhodnutí a nelze tvrdit, že by námitky nemohl uplatnit dříve. Z těchto důvodů další námitky podané v roce 2013 proti všem oznámením ve zbývajících případech přestupků nelze podle žalovaného akceptovat. Námitky vznesené proti těm oznámením, které následovaly po dosažení hranice 12 bodů, tj. po spáchání předmětného přestupku dne 23.6.2010, jsou podle žalovaného irelevantní a nesouvisí s předmětem zahájeného řízení o námitce proti záznamu, jímž žalobce dosáhl hranice 12 bodů. Z těchto důvodů žalovaný zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Žaloba

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou se domáhal zrušení všech výroků rozhodnutí žalovaného a případně všech výroků rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce uváděl, že nesouhlasil s provedeným záznamem bodů a v zákonem stanovené lhůtě, proti tomuto záznamu podal námitky. Námitky podal ve lhůtě 5 pracovních dnů ve smyslu ust. § 123c odst. 3 a § 123f zák. o provozu na pozemních komunikacích. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně opakovaně rozhodl o přerušení řízení, doba k podání námitek neuběhla žalobci dříve, než uplynutím 5 pracovních dnů od doby, kdy řízení nebylo nadále přerušováno. Jednotlivé uplatněné námitky žalobce se týkaly přestupků ze dne 24.7.2007, 4.11.2007, 8.1.2009, 29.1.2009, 18.11.2009, 22.11.2009, 18.1.2011 a 17.6.2012. U každého přestupkového jednání žalobce v námitkách uváděl důvody pro své tvrzení, že jednotlivé přestupky nespáchal. Žalobce tvrdil, že tyto námitky zůstaly de facto věcně neposouzeny. Správní orgán I. stupně měl na základě všech podaných námitek přezkoumat, zda zákonné podmínky pro provedení záznam v registru řidičů byly splněny, tzn., zda vskutku existovalo pravomocné rozhodnutí o uložení sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení. To se však nestalo a správní orgán námitky posoudil jako nedůvodné s obecným odůvodněním, že v námitkovém řízení nelze přezkoumávat konkrétní okolnosti spáchání přestupku. Žalobce však nezpochybňoval konkrétní okolnosti spáchání přestupku, ale zpochybňoval, zda se vůbec přestupku dopustil, resp., zda s ním byl přestupek řešen v blokovém řízení. Žalobce tvrdil, že správní orgán I. stupně si měl v rámci přezkumu ověřit, zda pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad a konkrétně si měl opatřit příslušné pokutové bloky. Žalobce relevantním způsobem zpochybnil pravdivost oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení, přičemž tato oznámení nejsou dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad. Správní orgány obou stupňů podle žalobce pochybily, když v námitkovém řízení se nezabývaly tím, zda žalobci byly v namítaných případech skutečně uloženy pokuty v blokovém řízení za konkrétní jednání zařazené do bodového hodnocení a vycházely pouze z obsahu jednotlivých oznámení Policie ČR, ačkoliv žalobce právě skutečnosti v těchto oznámeních uváděné zpochybňoval. Žalobce v této souvislosti odkázal na právní názor Nejvyššího správního soudu, který byl zaujat v obdobném případě v rozsudku z 6.8.2009, čj. 9 As 96/2008-44 a rozsudku z 24.8.2010, čj. 5 As 39/2010-76.

Žalobce tvrdil, že uplatněnými námitkami zpochybnil, že mu skutečně byly uděleny v blokovém řízení sankce za přestupky spáchané konkrétním jednáním, jež byly podkladem pro záznam do registru řidičů. Správní orgán byl povinen námitky náležitě posoudit, což neučinil. Žalobce považoval za nepřípustné, aby správní orgán opřel svůj závěr o správnost

provedeného záznamu bodů v registru řidičů pouze o oznámení Policie ČR, když tato oznámení žalobce relevantním způsobem zpochybnil. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, event., aby přistoupil i ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a aby žalovanému byla uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný v písemném vyjádření vycházel ze stavu věci dokumentovaného obsahem správního spisu a s použitím právní argumentace totožné s argumentací totožné s argumentací obsaženou v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Náhradu nákladů řízení neuplatňoval.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

O žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání při splnění podmínek pro tento postup plynoucích z ust. § 51 odst.1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

Podstatou žalobní výtky bylo tvrzení žalobce, že vůči záznamům bodů v registru řidiče podal ve lhůtě 5 pracovních dnů ve smyslu § 123c odst. 3 a § 123f zák. o silničním provozu postupně námitky, kterými relevantním způsobem zpochybnil pravdivost oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení a tato oznámení nebyla dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval v jednotlivých případech způsobilý podklad.

Při posuzování důvodnosti uplatněné žalobní výtky vycházel krajský soud z obsahu správního spisu, ze kterého je patrné, že dne 2.7.2010 Městský úřad Sokolov žalobci sdělil, že ke dni 23.6.2010 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem o silničním provozu. Dne 16.7.2010 Městskému úřadu Sokolov byly doručeny námitky žalobce proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů. Z obsahu je patrné, že námitky směřují pouze proti záznamu 2 bodů, které byly účastníkovi připsány za spáchání dopravního přestupku, kterého se měl dopustit dne 23.6.2010 v 17:20 hod. v obci Krásno při řízení motorového vozidla reg. zn. 1K1 57 59, kdy nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Žalobce nesouhlasil s právní kvalifikací skutku, kterého se měl ve shora uvedeném čase dopustit. Žalobce si byl vědom, že stížnost směřující proti uložení pokuty musí adresovat orgánu, který pokutu uložil, tedy vůči

Policii ČR a proto podal současně návrh na přezkumné řízení vůči rozhodnutí o uložení blokové pokuty a z tohoto důvodu požádal, aby správní orgán přerušil řízení až do doby ukončení přezkumného řízení týkajícího se sporného přestupku ze dne 23.6.2010.

Dne 9. 9.2013 byl žalobce prostřednictvím své zástupkyně před Městským úřadem v Sokolově seznámen s podklady pro rozhodnutí o uplatněných námitkách a k předložené spisové dokumentaci podal písemné vyjádření, včetně doplnění námitek proti provedenému záznamu v registru řidičů. Tyto další námitky uplatnil ve vztahu k jednotlivým přestupkům, kterých se měl dopustit dne 19.2.2007, 24.7.2007, 4.11.2007, 8.1.2009, 29.1.2009, 18.11.2009, 22.11.2009, 18.1.2011 a dne 17.6.2012. Žalobce prostřednictvím uplatněných námitek tvrdil, že jednotlivých přestupků se nedopustil a nedal souhlas s jejich vyřízením v blokovém řízení.

Podle **§ 123f odst. 1 zák. o silničním provozu** nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamů. Krajský soud se ztotožňuje s ustálenou rozhodovací praxí správních soudů i Nejvyššího správního soudu, která ustanovení § 123f zák. o silničním provozu vykládá tak, že v řízení o uplatněných námitkách není správní orgán příslušný k vedení registru řidičů oprávněn jakýmkoliv způsobem přezkoumávat rozhodnutí o přestupku z hlediska jeho zákonnosti, věcné či formální správnosti a není oprávněn ani přezkoumávat zákonnost řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo. Je nezbytné rozlišit řízení o přestupku od řízení o uplatněných námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť obě tato řízení mají zcela odlišný předmět. V řízení o přestupku je příslušným správním orgánem zkoumáno naplnění všech zákonných znaků přestupku, jak objektivních tak subjektivních, jak formálních tak i materiálních, je zjišťována odpovědnost konkrétního subjektu za spáchání přestupku a případně je ukládána sankce. Oproti tomu předmětem řízení o námitkách je přezkoumání toho, zda pro záznam bodů do registru řidičů existuje zákonem stanovený podklad a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá zákonem stanovené výši. V řízení o námitkách je nepřípustné zkoumání okolností spáchání přestupku také proto, že záznam bodů v registru řidičů může být proveden a případné námitky vůči tomuto záznamu mohou být uplatněny až po té, co o jednání řidiče zařazeném do bodového hodnocení bylo v přestupkovém nebo trestním řízení pravomocně rozhodnuto. Pokud nabyde právní moci rozhodnutí, kterým řidiči byla za jednání zařazené do bodového hodnocení uložena sankce za přestupek nebo uložen trest za trestní čin, takové rozhodnutí je cestou řádných opravných prostředků nezměnitelné a konečné.

V souzeném případě žalobce uplatnil prioritně námitky vůči provedenému záznamu, kterým ke dni 23.6.2010 bylo dosaženo v jeho případě 12 bodů v registru řidičů. Námitky jmenovitě směřoval vůči záznamu 2 bodů, které mu byly připsány za spáchání dopravního přestupku, kterého se měl dopustit dne 23.6.2010. Námitkami ve vazbě k tomuto přestupkovému jednání žalobce popíral spáchání přestupku jednáním zařazeným do bodového hodnocení. S touto námitkou se správní orgán I. stupně vypořádal provedením dalšího šetření a ověřoval, zda pro záznam bodů existoval v daném případě způsobitelný podklad a zda na jeho podkladě byl do registru zaznamenán počet bodů odpovídající bodovému hodnocení, které je stanoveno za dané jednání přílohou zákona o silničním provozu. Správní orgán tak ověřoval správnost skutečností vyplývajících z oznámení Městského úřadu Sokolov ze dne 2.7.2010 o

dosažení 12 bodů v dobovém hodnocení a na podkladě posouzení pokutového bloku série NL/2007 č. E6121988 hodnotil komu, kdy a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Kromě tohoto podkladu správní orgán I. stupně hodnotil též výsledek žádosti žalobce o obnovu řízení ve věci přestupku ze dne 23.6.2010, kdy tato žádost o obnovu řízení byla rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje ze dne 16.9.2011, ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje ze dne 11.11.2011 čj. KRRK – 32429/Č.j.-2011-1900DP, zamítnuta.

Ve vztahu k námitkám, které uplatnil žalobce ve vztahu k záznamu 2 bodů připsanými za spáchání dopravního přestupku žalobce 23.6.2010, neshledal krajský soud žalobní výtku za důvodnou.

Žalobce dále žalobní výtku směřoval k postupu správního orgánu I. stupně i žalovaného, v jehož důsledku tyto orgány vyhodnotily jeho další rozšířené námitky uplatněné podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 3.9.2013 a směřující vůči zbývajícím přestupkům, kterých se měl žalobce dopustit v době od 19.2. 2007 do 17.6. 2012. Postupu správního orgánu žalobce vytýkal, že nedůvodnost těchto dalších námitok byla nedostatečným způsobem shledána pouze na podkladě oznámení Policie ČR, když obsah těchto oznámení žalobce právně relevantním způsobem zpochybnil.

Krajský soud výkladem ust. § 123f zákona o silničním dopravním dospel k závěru, že posuzování námitok uplatněných žalobcem v jeho podání ze dne 3. 9. 2013 je nezbytné odlišit od právního rámce, ve kterém správní orgán posuzoval námitky proti záznamu bod v registru řidičů ve vztahu k přestupku ze dne 23.6. 2010. Podle § 123f zákona o silničním provozu pokud řidič nesouhlasí s provedeným záznamem v registru řidičů, může podat proti každému provedenému záznamu písemné námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamů. Tento příslušný správní orgán správnost provedeného záznamu přezkoumá v rozsahu uplatněných námitok a činí tak ke dni uložení blokové pokuty. V přezkoumávaném případě žalobce podal u příslušného správního orgánu dne 16. 7. 2010 námitky proti záznamům, kterým v jeho případě bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů. Správní orgán vedl o těchto námitkách řízení, které lze označit za řízení *sui generis*, neboť v tomto případě podle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu se běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 přerušuje ode dne doručení námitok příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odst. 3 o zamítnutí námitok a potvrzení provedeného záznamu nabude právní moci. Ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušnému správnímu orgánu ukládá při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, aby tuto skutečnost neprodleně písemně oznámil řidiči a současně vyzval řidiče nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení k odevzdání řidičského průkazu. Řidič přitom pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. V přezkoumávaném případě žalobce prioritně uplatnil námitky proti provedení záznamu v důsledku spáchání přestupku ze dne 23. 6. 2010, jímž bylo dosaženo v jeho případě celkového počtu 12 bodů. Po uplatnění těchto námitok ze dne 16. 7. 2010 žalobce pak vyčerpal veškeré jemu dostupné právní prostředky obrany proti výsledku projednaného přestupku zahrnující jak mimořádné opravné prostředky tak i správní žalobu a v okamžiku, kdy shledal neúspěšnost jeho obrany, přistoupil dne 3. 9.

2013 k rozšíření námitek vůči všem záznamům v registru řidičů provedeným před i po přestupku spáchaném dne 23.6. 2010.

Jakkoli řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů kterým bylo dosaženo hranice 12 bodů registru řidičů, je řízením *sui generis*, má toto řízení svůj předmět. V přezkoumávaném případě tento předmět řízení vymezil sám žalobce, který výslovně podával námitky vůči záznamu bodů ve vztahu k přestupku ze dne 23.6. 2010. Správní orgán proto také tímto předmětem řízení byl vázán a nebyl oprávněn tento předmět řízení k dalším námitkám uplatněným až 3. 9. 2013 dále rozšiřovat o přezkoumání dalších záznamů provedených v případě žalobce. Tento postup žalobce je zjevně účelový a přičí se účelu zákona o silničním provozu ve vazbě na ust. § 123f a § 123c citovaného zákona. Přímo v rozporu s těmito citovanými ustanoveními jen právní názor žalobce, ze kterého dovozuje včasnost uplatnění dalších námitek ze dne 3.9. 2013. Tato ustanovení neobsahují žádné časové limity pro uplatnění námitek proti provedenému záznamu v registru řidičů, ale naopak odlišují právní režim námitek proti provedenému záznamu v registru řidičů a námitek proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů. Správní orgán prvního stupně ani žalovaný proto nepochybily, když námitky žalobce rozšířené podáním z 3. 9. 2013 posuzovaly jiným právním postupem, než prvotní námitky žalobce vůči záznamu vztahujícímu se k přestupku spáchanému dne 23. června 2010.

Na základě uvedených skutečností Krajský soud posoudil žalobu jako nedůvodnou a postupem podle § 178 odst. 7 s.ř.s. tuto žalobu zamítl.

Rozhodnutí o nákladech řízení vychází ze skutečnosti, že žalovaný dosáhl v řízení procesního úspěchu, náhradu nákladů řízení nežádal, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení nemá právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 28. listopadu 2014

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová